

468. Végtelen irgalmú szentséges Úr Isten

Vad Péter Zsigmond

1.Vég - te - len ir - gal - mú szent - sé - ges Úr Is - ten, Ki en - gem se - gi - tesz min - den én ü - gyem - ben,
2.Hajtsd le fü - le - i - det a ma - gas meny - nyek - ből, Halld kö - nyör - gé - se - met ke - gyel - mes - sé - ged - ből,

5 Csak te vagy én - né - kem győ - zel - mes fegy - ve - rem, Pa - i - zsom, kő - fa - lam, min - den re - mény - sé - gem!
És ne csi - nálj tör - vényt az én ér - de - mem - ből, Ha - nem vég - he - tet - len ir - gal - mas szí - ved - ből!

3. A te kezed által formáltattam földből, Nagy bűnnel jöttem ki anyámnak méhéből,
De a te irgalmad megtisztított ettől, S minden földi jómat vettem te kezedből!

4. Mégis én, nyomorult, háládatlan vagyok, Új bűnnek naponként sokszor helyet adok.
Uram, költs fel, kérlek, amikor szunnyadok, Moss meg Szentlelkeddel, mert én bűnös vagyok!

5. Atyáink vétkéről meg ne emlékezzél, Sőt minden bűnükéről, kérlek, feledkezzél:
Mert tégedet nem holt, hanem ki most is él, Az dicsér, s nevedről tisztességet beszél.

6. Nem nekünk, nem nekünk, Uram, tisztességet, De szent nevednek adj örök becsületet!
Minket azért áldj meg, hogy hívjuk nevedet Mi segítségünkre, és bízunk tebenned!